

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Notesbog 13

Citation: Kierkegaard, Søren: "Notesbog 13", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 , s. 7. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-not13-txt-shoot-id7beb14c2-8b26-43e2-8446-708270d9661e.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

* Tennemann Geschichte der
Philosophie 3^{die} B.

Aristoteles.

Hvad der indtil p. 120 har været mærkeligt har jeg understreget i mit Exemplar.

Den hele Undersøgelse angaaende πρώτη φιλοσοφία, det Tvetydige heri, snart er det en Ontologie, snart Theologie. Denne Forvirring forekommer det mig gjentager sig i den nyere Philosophie, cfr p. 67.

[a] Schelling i Berlin vilde, at Logikken skulde være πρώτη φιλοσοφία. cfr. mit Manuscript.

Han inddelerat alle Ting ere

hvor finder nu Msk. Plads?

Han deler ikke som Plato dichotomisk:

Substants - Accidents

han har en Trichotomie:

Materie - Form - Berøvelse (στερησις.

Materien har nemlig en oprindelig Form.

der gives fire Arter af Aarsager (cfr. p. 120). Materie, Form og Modell, den virkende Aarsag, Endzweck.

p. 121. Lykke og Tilfælde.

Overgangen fra Mulighed til Virkelighed er en Forandring, saaledes oversætter T. κίνησις, er det rigtigt saa er denne Sætning af yderlig Vigtighed (cfr. p. 127.

κίνησις er vanskelig at bestemme; thi det hører hverken med til Mulighed ell. til Virkelighed, er mere end Mulighed og mindre end Virkelighed. cfr. p. 128.

Bestaaen og Forgaaen er ikke κίνησις.

der er 3 Arter κίνησις, i Henseende til Quantitæt

αυξησις – φθισις (Aftagen)

m:H:t:Qualitættell. Accidentser

αλλοιωσις.

m: H: t: Stedet

φορα.

[b] Alt dette fortjener at paaagtes m: H:
t:Bevægelserne i Logikken.

[c] Ogsaa den Maade, paa hvilken Skeptikerne nægtede Bevægelsen. cfr. Diogenes af Laerte 9 Bog 11 Capitel § 99. Ogsaa Parmenides og overhovedet Eleaternes Benægtelse af Bevægelsen cfr Tennemann 1ste B. p. 171 IV. 173 VII. p. 184. V. især Zeno p. 196. Leucipp og alle Atomistikere antog derimod Bevægelsen. For at forklare den, brugte de det tomme Rum som det negative. – Hvad det tomme Rum er paa Naturbetragtningens Gebeet er Muligheden paa Frihedens Gebeet, jeg troer der lod sig drage her en betydningsfuld Parallele, som jeg besynderlig nok aldeles ikke finder end ikke intenderet hos Grækerne.